

Ankaranın Taşına Bak

– ErtğrulErdoğan · 29 Ağustos 2010

erterd@msn.com

www.erdoganlaedebiyat.com

Doğup büyüdüğüm ve daha sonra da ayrıldığım Ankara'ya babamın ani rahatsızlığı nedeniyle gittim. Gençlik yıllarımda inşaatını gördüğüm yeraltı trenine bindiğimde iki durak ötede Gazi Hastanesi'nin 11. katındaydım. Hastalar uykusundaydı. Babam ise ateşler içinde, solunum cihazına bağlı, kolları iğneden delik deşik, ablamlarla birlikte sabaha kadar nöbetteyiz. Ertesi günü Ankara'yı arşınıyorum. Küçükken dolaştığım adımlarımın anılarını arıyorum. Kızılay'da yine yaşam kalabalık, trafikte araçların ardı arkası kesilmiyor. Başbakan'ın memur ve işçilere yeni isim taktığı "Çalışanlar" ise görevlerine yetişmenin telaşındaydı. Öğlen üzeri, kalabalıktan gelen sesleri işitiyorum. "Yargına sahip çık!" , "Susma sustukça sıra sana gelecek!" , "Sadaka değil, toplu sözleşme istiyoruz!" diye bağrışan memur ve işçilerdi. İki adım ötelerinde ise Çevik Kuvvetin tam kadro elemanları otobüslerin içinde eli biber gazında tetikteydi... Son günlerde araçların dönemeçlerine özellikle yerleştirilen reklâm panolarında " Memur ve İşçilere Toplu Sözleşme Hakkı İçin Evet" yazısı dikkatimizi çekiyor. Daha öncede yazdım; Hepimizin istediği demokrasinin önemli kavramları için referandumu gerek var mıydı? İnsan hakları, İLO sözleşmelerinin altına zaten ülkece imza koymadık mı? Hükümetler çalışanlarına "Toplu Sözleşme ve Grev Hakkı" verdide, kabul eden olmadı mı? Hatta değiştirilmesi düşünülen Toplu Sözleşme ve Grev Hakkının altına; "Anlaşmazlık halinde grev yapanlara kesinlikle polis müdahalesi yapılamaz" hükmünü eklemek bu kadar zor muydu? "Zafer Çarşısı" gençliğimde zaman zaman uğradığım mekânlardandı. Son günlerde tartışma yaratan ve kendi isteği ile merkeze alınan emniyetçi Hanefi Avcı'nın yazdığı "Haliç'te Yaşayan Simonlar Dün Devlet, Bugün Cemaat" adlı kitabı almak için bir kitapçıya giriyorum. İlk yanıt; " Kalmadı" hemen yanındakine uğruyorum " Son kitap" diyen tezgâhtar; " Yakında toplatma kararı çıkabilir" sözüyle kalın kitabı paketlemeye devam ediyor. Adımlarımı "Kurtuluş Parkı"na yönlendiriyorum. Girişte güvercinler özgürce uçuşuyor. Belli ki kör bir adam avuçlarına koyduğu yemle güvercinleri besliyor. Köşede duran güvercin dikkatimi çekiyor. Oda hiç kımıldamadan sinmiş ve suskundu... İçerilere dalıyorum, yaşlısı genci spor aletlerinin üstünde bir sağ yapıyor bir sol. Ağaçların gölgeliğindeki piknik masasına oturuyor ve yeni aldığım kitabın "İçindekiler" kısmına göz gezdiriyorum. Neler yok ki? Kitap, önce yazarın hayatından başlıyor daha sonra Emniyet içindeki olaylar, Mafya, PKK, Rüşvet, Çeşitli operasyonlar, Kapıkule olayları, Ergenekon, Yunan-Bulgar-Türk İlişkileri, Komplolar ve daha nice konuların devam ettiği kitabın sonlarına doğru Devlet içindeki "Cemaat" ilişkileri tüm çıplaklığı ile anlatılıyor. Sonunda da " Devleti Kim Yönetiyor?" ve "Ne yapılabilir?" sorularıyla dopdolmuş bir içerik. Anlayacağınız, şaşırmadığımız, birçoğumuzun bilip de hiç kimsenin açıklayamadığı olaylar zinciri. Yani okyanus ötesine uzanan, günümüzde de Ordu, Hükümet, Yargı, Açılım, Ayırıştırma sözcüklerine atıf yapılan gelişmeler...

Kurtuluş Parkı'nda kitabın ilk sayfalarını okuduktan sonra, Demirel'in hakkını sokaklarda arayan

insanlarımıza "Yürümele Yollar Aşınmaz" dediği Cemal Gürsel Caddesi'ndeyim. Bu caddenin dili olsa da konuşsa, kimleri ağırlamadı ki, sağcısını, solcusunu, sanatçısını, kadını, çocuğunu yani anlayacağınız hakkını aramak isteyen her fraksiyondan insanlar bu caddede pankart açıp, kortej kenarında yürüyen polisler eşliğinde bağırarak yürüdü. Zaman zaman taşlar havada uçtu. Kafalar yarıldı, gözler morardı, kanlar oluk oluk aktı, coplar bedenleri çürüttü... Demirel'i Ecevit'i Türkeş'i, Erbakan'ı ve daha nice parti liderlerinin meydanlardaki konuşmaları biran kulaklarımda çınlandı. Bugün ise siyaset, "Evet" ve "Hayır"ın ikilemi arasında yine kaldığı yerden tüm hızıyla devam ediyor. KPSS'de kepezelik diz boyu... Sorular teknolojinin hızında e-maile istenilen adrese teslim ediliyor! Deve misali neyimiz doğru ki? Muhalefetin "Öcalan'la görüşüldü mü?" sorusuna Başbakan "PKK ile görüşen de onu siyasete alet eden de şerefsizdir" diyor ve İçişleri Bakanı Atalay'da; "Hükümet ve Parti olarak böyle bir şey söz konusu değil. Başbakan açıklamayı yaptı" diyen Atalay, "MİT Müsteşarı görüştü" iddiasına ise, "Onu onlara sormak lazım, benimle irtibatlı bir kurum değil" yanıtını veriyor. Araştırıyorum, MİT doğrudan Başbakanlığa bağlı bir kuruluş! Ankara'dan ayrıldığımda, Yazın dönemecinde Sonbahar'a doğru yol aldığımız da hava ve siyaset yine sıcak gelişmelere gebe. Otobüsümüz uzaklaştıkça koca şehirde arkamda kayboluyordu. Zafer Bayram'ınızı içten kutlar, buradan Atatürk ve silah arkadaşlarını bir kez daha minnet ve saygıyla anıyorum. Bu haftada Sevgiyle ve sağlıcakla kalın... Görüşmek ümidiyle...

Ertuğrul Erdoğan/Bursa

29 Ağustos 2010